

Foundations of Halacha 9.3 - Brachot – Halachic Ramifications

1. <u>Rambam Hilchot Brachot 4:3</u> If he was eating in one house and he went to another house, or if he was eating and his friend called him to speak to him, and he went out to the door of his house and came back: Since he has changed his place, he needs to recite an after-blessing on what he has eaten and again makes a blessing of <i>Hamotzi</i>, after which he completes his meal. <i>Raavad Rambam makes a delineation here: Going as far as the door of his house is not considered a change of place; certainly if he can see the place he was eating, it is not a change of place at all.</i>	רמב"ם הלכות ברכות פרק ד הלכה ג היה אוכל בבית זה ופסק סעודתו והלך לבית אחר, או שהיה אוכל וקראהו חברו לדבר עמו ויצא לו לפתח ביתו וחזר הואיל ושינה ה מקומו צריך לברך למפרע על מה שאכל וחוזר ומברך בתחלה המוציא ואחר כך יגמור סעודתו. +/השגת הראב"ד/ היה אוכל בבית זה כו' עד יגמור סעודתו. כתב הראב"ד ז"ל /א"י/ הפליג בזה דכל לפתח ביתו לאו עקירה היא וכל שכן אם רואה מקומו שאינה עקירה כלל עכ"ל. +
2. <u>Mishna Brurah 178</u> Concerning which things is a change of place applicable, there is a dispute in the Gemara....And the authorities have differed on this: <i>Rambam, et al</i> ruled like Rav Sheshet that in all situations one must recite a new blessing. This is the reasoning underlying the first two paragraphs. <i>Rosh, et al</i> ruled like Rav Chisda; this is the reasoning of the <i>Rema's</i> gloss at the end of ¶2...This all pertains to the question making another blessing, but initially, all agree that one should not leave his place in all situations.	משנה ברורה סימן קעח ובאיזה דברים שייך שינוי מקום איתא בזה פלוגתא בגמרא ... ונחלקו הפוסקים בזה הרמב"ם וסייעתו פסקו כרב ששת דבכל גווני צריך לברך וזהו טעם שני סעיפים הראשונים והרא"ש וסייעתו פסקו כרב חסדא וזהו דעת הגהת הרמ"א שהובא בסוף סעיף ב'. וכל זה הוא לענין לחזור ולברך אבל לכתחלה אין לעקור ממקומו לכו"ע בכל גווני
3. <u>Rema</u> There are those that agree on all that is written in this paragraph, but rather hold that leaving one's place is only equivalent to a Hesech Hada'at {termination of one's intent to continue the meal}. Therefore, if he left his place and went to another, he needs to recite a blessing only before what he wants to eat subsequently, but not on that which he has already eaten. [This requirement too only applies] when he did not leave some friends there and when he only ate things which do not require an after-blessing in that place. However, if he had left some friends there, or, even if he had not left anyone behind but they had eaten things which require an after-blessing in that place, even for that which he wishes to eat afterward he does not need to recite a blessing. Therefore, one who interrupted his meal and went to a different house, or who was eating and his friend called him out to speak to him, even to the door of his house or to another place, when he returns to the meal, does not need to recite any blessing, for bread requires an after-blessing in that place according to all opinions. However, if he mentally ended his meal, when he returns, he definitely must recite a blessing on that which he wishes to eat subsequently. There is no difference whether he returned to the place where he previously ate or whether he finished his meal in another place. So is the custom in these provinces. However, one should not leave his place without reciting an after-blessing lest he will forget to return and eat. However, for the sake of a passing mitzvah, such as if the time for prayer arrived, it is permissible.	הגה: (כו) <ה> ויש חולקים בכל מה שכתוב בסי' זה, רק סוברים ששנוי מקום אינו אלא כהיסח הדעת, ולכן אם שינה מקומו למקום אחר א"צ לברך אלא לפני מה שרוצה לאכול, אבל לא על מה שכבר אכל; (תוס' ורשב"ם והרא"ש ומרדכי פרק ע"פ וטור) <ו> ודוקא שלא הניח מקצת חברים בסעודה ואכל מדברים שאינן צריכין ברכה במקומם, (כז) אבל אם הניח מקצת חברים או אפילו לא הניח * (כח) ואכל ודברים שצריכין ברכה במקומם, אפי' מה שרוצה לאכול אחר כך א"צ לברך (סמ"ק וא"ז); <ז> ולכן מי שפסק סעודתו והלך לבית אחר, (כט) או שהיה אוכל וקראו חברו לדבר עמו אפי' לפתח ביתו או למקום אחר, כשחוזר לסעודה א"צ לברך כלל, דהא פת צריך ברכה במקומו לכולי עלמא; מיהו * אם הסיח דעתו כשחוזר, (ל) ודאי * צריך לברך על מה שרוצה לאכול אחר"כ (ב"י ורשב"א). (לא) ז ואין חילוק בין חזר למקום שאכל כבר ובין (לב) סיים סעודתו במקום אחר (רמב"ם פ"ד ור"ן). וכן נוהגין במדינות אלו, מ"מ (לג) לכתחלה לא יעקר (לד) ממקומו * (לה) בלא ברכה, * (לו) ח דחיישינן שמא ישכח מלחזור ולאכול (הר"ר מנוח ור"ן); מיהו לצורך מצוה * עוברת, כגון שהגיע זמן תפלה, מותר (כל בו הל' פסח) ועיין סי' קפ"ד.

4. <u>Shulchan Aruch OC 178:3</u> There is an opinion that holds that if he was in a garden and wanted to eat from the fruit of each tree, since he recited the blessing on the fruit of one tree, he does not need to recite a blessing on the others. This, provided that at the time he recited the blessing he had in mind to eat from the others. However, from garden to garden, he must recite a new blessing even if they are close by each other, and even if when he recited the original blessing he had all [the trees and gardens] in mind.	סעיף ג יש מי שאומר שאם היה בגן ורוצה לאכול מפירות כל אילן ואילן, כיון שברך על אילן אחד (לז) ט א"צ לברך על האחרים, (לח) והוא שבשעה שברך היה דעתו לאכול מאותם האחרים; אבל מגן לגן, צריך לברך אפילו אם הם סמוכים, (לט) <ח> ואפילו אם כשברך תחלה היה דעתו על הכל.
5. <u>Shulchan Aruch OC 178:4</u> If one ate bread in one place and then ate in another place, he only recites <i>Birchat Hamazon</i> in the second place, as the wayfarers have been accustomed to do; they eat as they are going, and they sit and recite the after-blessing in the place they have finished their meal.	<u>שולחן ערוך אורח חיים סימן קעח סעיף ד</u> אם אכל פת במקום אחד (מ) י וחזר ואכל במקום אחר, אינו מברך בה"מ (מא) <ט> אלא במקום השני, יא כמו שנהגו (מב) הולכי דרכים שאוכלים דרך הילוכם ויושבים ומברכין במקום סיום אכילתם.
6. <u>Shulchan Aruch OC 178:6-7</u> 1. One who realized during the meal that he had not prayed - even in a situation wherein there will not be enough time after the meal for him to pray, and he therefore must stop, and it is impossible for him to eat until he prays - nevertheless, it is not considered an interruption.	<u>שולחן ערוך אורח חיים סימן קעח</u> סעיף ו מי שנזכר בתוך הסעודה שלא התפלל ועמד והתפלל, אפי' אם אין שהות לגמור סעודתו ולהתפלל, שחייב להפסיק (מו) ואי אפשר לו לאכול עד שיתפלל, <י> עם כל זה (מז) יג לא הוי [י] הפסק.
1. One who napped in the middle of his meal, it is not considered an interruption. <i>Rema</i> the same applies if he interrupted with any non-mitzvah activity, such as relieving himself, and so on.	סעיף ז אדם שישן בתוך סעודתו (מח) שינת עראי, לא הוי הפסק. הגה: וכן אם הפסיק בשאר * דברי רשות, * כגון שהוצרך (מט) לנקביו וכיוצא בזה.